

וְאֵנֹכִי דִיעֲקֹב דְלַעֲיֵלָא, לָא מִתְבִּישָׁן מִדְאֲמַר
 לְהוֹן אֲתָן, אֲרִי עַד כְּעַן לָא הוּוּ בִידֵיהּ, וְהוּוּ
 אֲנֹפְוֵהי מִתְבִּישָׁן, כְּעַן דִּילִיָּה מִסְתַּיִיעַ מִן קָדָם
 מֵאֲרִי שְׂמִיָּא וְאַרְעָא.

כְּמָה דְאֲמַרִּינָן, אֲנַחְנָא דְעַמְלָק, כִּד יִשְׁתְּלִים קִיפָא,
 לָא יְהִיא אֱלָא בְתַקוּף יָדָא, כְּמָה דְהוּוּת בְּיוֹם
 קָרְב, וְיִצְא ה' וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם, דִּידֵיהּ וְלָא אַחֲרָא:
וְעַתָּה שְׁנֵי בְנֵיךָ הַגּוֹלְדִים לְךָ, דָּא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא,
 דְאֲתַרִּיהוֹן בְּגִלּוֹתָא, בְּנֵי דְקַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא,
 דְאֲתִיִּלִּידוּ בֵינֵי עַמְמִיָּא. תָּנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יִשְׂרָאֵל
 כִּד יְהוֹן בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא דִישְׂרָאֵל, דְר בְּאַרְעָא, כִּד
 יִיְתִי מְשִׁיחָא, יְהוֹן עִם אַחוּהוֹן דִּילְוֹן בְּתַרִּיהוֹן. וְדָלָא
 אֲתַקְרִי גִלוֹת, אֱלָא לְמַאן דְאִיהוּ דְר בְּאַרְעָא נִכְרָאָה,
 אֵינּוֹן אֲתַקְרִיין גִּלְיִין.

לשון הקודש

ישראל שלמטה שמקומם בגלות, בניו
 של הקדוש ברוך הוא שגולדו בין
 העמים. למדנו, אמר רבי יוסי, ישראל
 כשיהיו בארץ הקדושה של ישראל
 דרים בארץ, כשיבא המשיח יהיו עם
 אחיהם שילוו אחריהם, שלא נקרא גלות
 אלא למי שהוא דר בארץ נכר, הם
 נקראים גולים.

שלמעלה לא מתבישים משאמר להם
 אתן, הרי עד עכשו לא היו בידו, והיו
 פנים מבישות. בעת שלו מסתיע מלפני
 רבון השמים והארץ.
כמו שאמרנו, נלחמים בעמלק
 כשישתלם תקן, ולא יהיה אלא בתוק
 יד, כמו שהיית ביום קרב, ויצא ה'
 ונלחם בגוים ההם, שלו ולא אחר.
ועתה שני בניה הגולדים לך - זה

וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, (ויקרא כו) וְאִ"ו יִתְּרָה, תִּיתִי
 וְאִ"ו דְּאִסְתַּלְקַת פַּד אֶתְחָרִיב בֵּיתָא, וְתָהָא
 סִינְעָא לְיַעֲקֹב, פַּד יְהֵא דָא, וִיְהֵא לְבָרָא קְדִישָׁא
 אֶרְעָא אַחְסַנַת עָלַם, וִיהוֹן בְּנוֹהֵי בְּאַרְעֵהוֹן, דְּדָארוּ
 מִקְדַּמַת דְּנָא בְּאַרְעֵהוֹן, וּפְאָה חוֹלְקֵהוֹן.

בְּעַן בְּרִיא, דְּהָוָה עֲרֵעַן לְהוֹן, (תהוון אוליון רברביין)
 דְּאֶתְגַּלְיָאוּ מִן לְבַר לְאַרְעָא וְאֶתְנַשְׂיָאוּ,
 וְאַנְפִּישׁוּ. וַיִּמָּא יַעֲקֹב עֲלָאָה לְתַתָּא, פְּרִי דִילָךְ דְּאֵינֹון
 לְבַר לְאַרְעָא דְּאֶתִּי־לִידוּ בְּגָלוּתָא, בְּכָל אֶרְעָא וְאַרְעָא,
 עַד דְּאַנָּא אִיעוּל לְמַצְרָאִי, וְאַעֲבִיד לְהוֹן דִּינָא ^(דף קסו)
 עַל חוֹבֵיהוֹן, לָאו אַנָּא מִסְקִית בְּרַךְ, דְּאֶתְבְּרִיָּאוּ ^(ע"א)
 בְּגָלוּתָא, לְבַר לְאַרְעָא בְּאַרְעָא רְחִיקָא. וְאַף עַל גַּב
 דְּאֵינֹון סְגִיָּאִין, וְאֶתְנַשְׂיָאוּ, דִּילִי אֵינֹון. פַּד תְּזִיתִי דָא
 גָּלוּתָא דְּלְהוֹן, וְאַסִּיתִי לְבִיבִיהוֹן, וְשִׁמְעִית קְלִיָּהוֹן.
 רְאוּבֵן, (בראשית כט) כִּי רָאָה ה' אֶת עֲנָנִי. שִׁמְעוֹן, כִּי שָׁמַע

לשון הקודש

וְהִתְרַבּוּ, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הֲעֲלִיזוּן לַתַּחְתּוֹן:
 בְּנִים שְׁלֹף שָׁהִם בְּחוּץ לְאָרֶץ שְׁנוּלְדוּ
 בְּגָלוּת בְּכָל אָרֶץ וְאָרֶץ, עַד שְׁאֵנִי אֶפְנֵס
 לְמַצְרַיִם וְאַעֲשֶׂה בָהֶם דִּין עַל חַטָּאתֵיהֶם,
 אֵינִי מַעֲלָה אֶת בְּנֵיךְ שְׁנִבְרָאוּ בְּגָלוּת
 בְּחוּץ לְאָרֶץ בְּאָרֶץ רְחוֹקָה, וְאַף עַל גַּב
 שָׁהִם רַבִּים וְנִשְׁכַּחוּ הֵם שְׁלִי, כְּשֶׁרְאִיתִי
 גָּלוּת זֶה שְׁלָהֶם וְרַפְּאֵתִי אֶת כַּאֲבִיבֵם

וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִית יַעֲקֹב (ויקרא כו), וְאִ"ו
 יִתְּרָה. תָּבֵא וְאִ"ו שֶׁהִסְתַּלְקָה כְּשֶׁתְּרַב
 הַבֵּית, וְתִהְיֶה סִינְעָא לְיַעֲקֹב כְּשֶׁזָּוָה יְהִיָּה,
 וְיִהְיֶה לְבֹן קְדוֹשׁ אָרֶץ יִרְשַׁת עוֹלָם, וְיִהְיֶה
 בְּנֵיו בְּאַרְצֵם, שְׁגָרוּ בָּהּ מִקְדָּם לְזֶה
 בְּאַרְצֵם. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְתֶּם.

כְּעַת בְּנִים, שְׁקָרָה לָהֶם וְתִהְיֶה הוֹלְכִים
 גְּדוּלִים שֶׁהִגְלוּ לְחוּץ לְאָרֶץ וְנִשְׁכַּחוּ,

ה' **בִּי שְׁנוּאָה אָנֹכִי, וְחָשִׁיב בְּלִבְךָ, כְּאִילוּ יְהוּיִין קִדְמֵי**
אֵינוֹן, וּמִדְּנֵתוֹב מְמַצְרָאֵי, מְלֻמְעַבְד דִּינָא, נָסִיב יִתְהוֹן
מֵאַרְע גְּלוּתָא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, מִהֲכָא (ישעיה טו) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל
אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לֵּה'. עָבִי לְמִימְרָא, פִּד
יְהֵא קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּדִינָא בְּמַצְרָאֵי, בְּעִדְנָא הֵהִיא
יִיתוֹן כָּל עַמְמֵיָא מִנְחָה, פִּד שְׁמַעוּ שְׁמוּעָה דְּקוּדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא, הֵיִינוּ (ישעיה ב) וְנִגְהַרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

תִּנְא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עֲתִיד קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
לְמִיעַבְד לְכָל זַפְּאָה וְזַפְּאָה, חוּפְּפָה בִּירוּשָׁלַם,
קוּל שְׁשׁוֹן וְקוּל שְׁמִחָה קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה, (ירמיה טז)
פִּד תִּיתוֹב מְטְרוֹנִיתָא לְמַלְכָּא, וְעַבִּיד לָהּ אַרוּסִין,
הָדָא הוּא דְכֻתִּיב, (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה וְגו' בְּיוֹם
חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִחַת לְבוֹ. בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ זֶה מִתָּן

לשון הקודש

הַעֲמִים מִנְחָה כְּשִׁישְׁמַעוּ שְׁמוּעָה שָׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ (שם א) וְנִגְהַרוּ אֵלָיו
 כָּל הַגּוֹיִם.

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עֲתִיד הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְכָל צְדִיק וְצְדִיק חֲפָה
 בִּירוּשָׁלַם, (ירמיה טז) קוּל שְׁשׁוֹן וְקוּל שְׁמִחָה
 קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה, כְּשִׁתְּשׁוּב הַמְּלָכָה
 לְמַלְכָּה וְנַעֲשֶׂה לָהּ אַרוּסִין. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (שיר
 א צְאִינָה וּרְאִינָה וְגו' בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם

וְשְׁמַעְתִּי אֶת קוֹלָם. רְאוּבֵן - (בראשית כט) בִּי
 רָאָה ה' אֶת עֲנָנִי. שְׁמַעוֹן - בִּי שְׁמַע ה' בִּי
 שְׁנוּאָה אָנֹכִי. וְחָשִׁבְתָּ בְּלִבְךָ כְּאִילוּ יְהוּיִין
 לְפָנַי הֵם, וּמִשְׁנָשׁוּב מְמַצְרָיִם מְלַעֲשׂוֹת
 דִּין, נַעֲלָה אוֹתָם מֵאַרְצָן גְּלוּתָם.

רַבִּי אָבָא אָמַר, מִכָּאן (ישעיה טו) וְהִבִּיאוּ
 אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לֵּה'.
 רוּעָה לוֹמַר, כְּשִׁיְהִיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּדִין בְּמַצְרָיִם, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִבִּיאוּ כָּל

תורה, וביום שמחת לבו זה בגן בית המקדש,
שיבנה במהרה בימינו:

ומולדתך אשר הולדת אתריהם לך יהיו, דא
ישראל לתתא, לאבהן דאינון רתיכון,
תהא שמחתהון ברזא דאתיילידו לבתר דגן, על
שמא דאחיהון יהון מקריבין באחסנא דלהון.

תאנא, אמר רבי שמעון, ומולדתך, דא ירושלים
דלתתא, (ויקרא יח) מולדת בית בפרשת עריות,
ירושלים לתתא, גוברין דאתיילידו דא ירושלים, בתר
דנא, דיתובון עלמא למארי שמיא בירושלים, בד
גזירין לא אתקרון אלא על שמחן, דהוא בר ישראל,
ולא יתקרון בד אבהתהון, גזירא מקפוטקיא, אלא
בהא ישראל.

לשון הקודש

ירושלים של מטה, (ויקרא יח) מולדת בית,
בפרשת עריות. ירושלים למטה. גברים
שנולדו זו ירושלים. אחר זה שישונו
העולם לרבון השמים בירושלים,
בשהתגירו לא נקראו אלא על שמם,
שהוא בן ישראל, ולא יקראו כמו
שאבותיהם, גר מקפוטקיא, אלא בזה
ישראל.

שמחת לבו. ביום חתנתו - זה מתן
תורה. וביום שמחת לבו - זה בגן בית
המקדש, שיבנה במהרה בימינו.
ומולדתך אשר הולדת אתריהם לך
יהיו, זה ישראל למטה, לאבות שהם
מרכבות יהיו שמותיהם בסוד שנולדו
לאחר מכן, על שם שאחיהם יהיו
מקריבים בירשה שלהם.
למדנו, אמר רבי שמעון, ומולדתך - זו

לָךְ יִהְיוּ, צָבִי לְמִימַר, עַל שְׁמִיּהוֹן דִּישְׂרָאֵל
 יִתְקַרְוּ, עַל שֵׁם אֲחִיּהוֹן יִקְרְאוּ בְּנַחֲלָתָם, וְכֹד
 יִתּוּבוּן לָא יִתְחַסְנוּן אֵלִין עִם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא, וְיִסַּב
 כָּל שְׁבָטָא וְשְׁבָטָא, דִּי דִיּוּתָא וְגוּבְרִין מְנַהוֹן, כָּל חָדָא
 לְפָנִים מְנִינִיָּה.

וְאֲנִי בְּבֹאֵי מִפְּדִין מִתָּה עָלִי רַחֵל בְּדַרְדָּךְ וְגו', רַבִּי
 אָבָא פָּתַח, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה
 נִשְׁמָע וְגו', מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה, כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ
 מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלוֹתֶיךָ וְגו' וְשָׁבוּ
 בָנִים לְגִבּוֹלָם, לֹא אָמַר וַיִּשׁוּבוּ, אֶלָּא וְשָׁבוּ, כְּכָר שָׁבוּ.

תָּא חַזִּי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּשַׁעֲתָא דִּיהָא דִּינָא עַל
 טוֹרָא, תִּתְעַטֵּר מִטְרוּנִיתָא עַל טוֹרָא, וְהִיא
 סְבִירַת דְּבְנִיּהוֹן אֲבָדִין בְּדִינָא, וְרָזָא (ישעיה נד) רְנִי עֶקְרָה
 לֹא יִלְדָּה פְּעֻחֵי רִנָּה וְעַחֲלֵי וְגו'. תְּנָא, סְגִיִין יְהוֹן בְּנֵי

לשון הקודש

כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ
 מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלוֹתֶיךָ וְגו' וְשָׁבוּ
 בָנִים לְגִבּוֹלָם. לֹא אָמַר וַיִּשׁוּבוּ, אֶלָּא
 וְשָׁבוּ, כְּכָר שָׁבוּ.

בֹּא רֵאָה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּשַׁעֲתָא
 שִׁיחִיָּה דִּין עַל הָהָר, תִּתְעַטֵּר הַגְּבִירָה עַל
 הָהָר, וְהִיא סְבִירָה שְׁבִינָהּם אוֹבְדִים
 בְּדִין, וְסוֹד – (ישעיה נד) רְנִי עֶקְרָה לֹא יִלְדָּה

לָךְ יִהְיוּ – צָרִיךְ לומר על שֵׁם יִשְׂרָאֵל הֵם
 יִקְרְאוּ, עַל שֵׁם אֲחִיּהֵם יִקְרְאוּ בְּנַחֲלָתָם,
 וְכִשְׁיִשׁוּבוּ לֹא יִקְבְּלוּ יְרֻשָּׁה אֵלֶּוּ עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּאַרְזֵן, וַיִּטַּל כָּל שְׁבָט וְשְׁבָט אֶת
 שְׁלוֹ, וְהָאֲנָשִׁים מְמַנּוּ, כָּל אֶחָד לְפִי מְנִינּוּ.
 וְאֲנִי בְּבֹאֵי מִפְּדִין מִתָּה עָלִי רַחֵל בְּדַרְדָּךְ
 וְגו'. רַבִּי אָבָא פָּתַח, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה'
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע וְגו'. מַה כְּתוּב אַחֲרֵינוּ?

בְּרִסְיָא מִן דִּידָהּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוּמְמָה מִבְּנֵי בְּעוּלָה, תִּיתּוּב מִטְרוּנֵיתָא לְבַעְלָהּ, (זכריה יד) בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

מִן קְדָמַת דְּנָא, תִּימָא מִטְרוּנֵיתָא לְקַדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, בְּנֵיָא דִּילֵי אָן. יִימָא לָהּ, בְּדִינָא. הִיא תְּסַבֵּר דְּאֲבָדִין בְּדִינָא, וּבָכָה עַל דִּינָא לְבְנֵיָא דִּידָהּ, כִּי אָרִי סָנִי אֵית לָךְ לְמִיסַב מְנֵי בְּדִלְחוֹן, דְּתוֹת עֲמַהוֹן, וְהָא תְּבוּ מֵאַרְעָא דְשַׁנְאָה.

וְכִי לָא הָוּה יַדַּע יוֹסֵף דְּמִתָּה אֲמִיָּה, תִּמְן הָוּה עֲמָה פִּד מִתָּה. אֵלָא יֹאמֵר יִשְׂרָאֵל עַלְאָה, פִּד נִיתִי מִפּוֹרְקַנְיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, תִּתְעַר מִטְרוּנֵיתָא, וְתִתְעַר בְּנָסַת יִשְׂרָאֵל, וְתִנַּח קְרָבָא עִם עֲמַמִּין, וְיִמּוֹתוֹן מְנַהוֹן, וְיִתְקַרְבוּן בְּזַעִיר לְמִיתֵי אַרְעָא. יִימֵר לָהּ קַדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, פִּד הִיא בְּכָה. לָא תְּדַחֲלִי, אֲנִירָא

לשון הקודש

בְּנֵיָהּ, כִּי הָרִי הִרְבֵּה יֵשׁ לָךְ לְקַחַת מִמֵּנִי בְּשַׁלְהֵם, שְׁהִיְתָה עִמָּם, וְהָרִי שָׁבוּ מֵאַרְזָן אוֹיֵב.

וְכִי לֹא הָיָה יוֹדַע שְׂאֵמוֹ מִתָּה? שָׁם הָיָה עֲמָה כְּשִׁמְתָהּ. אֵלָא יֹאמֵר יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיזוֹן, כְּשִׁתְּבֵא נְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל, תִּתְעַרְרַת הַגְּבִירָה, וְתִתְעַרְרַת בְּנָסַת יִשְׂרָאֵל וְתִתְעַרְרַת קָרֵב עִם הָעַמִּים, וְיִמּוֹתוּ מֵהֶם, וְיִתְקַרְבוּ כְּמַעַט לְבֵא אַרְצָהּ. יֹאמֵר לָהּ הַקְּדוּשׁ

כַּפְצָחֵי רַבָּה וְצַחֲלֵי וְגו'. לְמַדְנֹג, רַבִּים יִהְיוּ בְּנֵי הַכֶּסֶּא מִשְׁלָהּ, זֶהוּ שְׂכַתּוֹב כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוּמְמָה מִבְּנֵי בְּעוּלָה. תְּשׁוּב הַגְּבִירָה לְבַעְלָהּ, (זכריה יד) בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

מִתְנַחֵם לְכֹן תֹּאמֵר הַגְּבִירָה לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיפֹה הַבְּנִים שְׁלִי? הוּא יֹאמֵר לָהּ, הֵם בְּדִין. הִיא תַחֲשַׁב שֶׁהֵם אוֹבְדִים בְּדִין, וּבּוֹכָה עַל הַדִּין שֶׁל

לְהוֹן בְּנֵי־אֱלֹהִים דְּמִיתָן עַל שְׁמֵי אֲחֵרֵינוּן הָא תָּבוּ, אֵינוּן יְתוּבוּן לְחַיֵּי מִיתָיָא.

מִתָּה עָלֵי רַחֵל, מִתָּה עַל יִיחוד שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲתָמַר בְּעוּד כְּבֵרַת אֲרִיז לְבָא, דְּמִיתוּ עַל יִיחוד שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְבַר לְאַרְעָא, בְּאַרְעָא דָּא, לָא יָמוּת חַד מִנְהוֹן.

תַּנְא, אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְאַנְתָּא קָרְבָּא בְּאַרְחָא דְאַפְרַת, וַיְמוּתוּן עִמָּא סְגִיָּא מִנְהוֹן, וּבְתַר כֵּן לְחַיֵּי מִיתָיָא יְקוּמוּן. וַיִּתִּיר שְׁלֹטְנָא יְהִיא לְהוֹן דְּמִיתוּן בְּאַרְחָא חֲדִין, מִכָּל דִּיהָא קְדָמִיהוֹן בִּירוּשָׁלַם.

וְלָמָּה אֲתִקְרִי שְׁמָא דְאַתְרָא קְדִישָׁא, (דף רטו ע"ב) דְאַתְרָא חֲדִין לָחֵם. בְּדִיל דִּיהוּא מִן שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיתָא, דִּימוּתוּן תַּמָּן עַל שְׁמֵיהָ,

לשון הקודש

שְׁנַיְנוּ, אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְעַרְב קָרַב בְּדֶרֶךְ אֲפְרַת וַיְמוּתוּ מֵהֶם עִם רַב, וְאַחַר כֵּךְ יְקוּמוּ בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים. יוֹתֵר שְׁלֹטוֹן יִהְיֶה לָהֶם שְׁמַתוֹ בְּדֶרֶךְ זוּ מִכָּל שְׁהִיָּה לְפָנֵיהֶם בִּירוּשָׁלַם.

וְלָמָּה נִקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַקָּדוֹשׁ שֵׁם מְקוֹם זֶה לָחֵם? מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשּׁוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא שָׁבוּ, שְׁמֵימוֹתוֹ שֵׁם עַל

בְּרִיךְ הוּא, כְּשֶׁהִיא בּוֹכָה: אֵל תִּפְחָדִי, יֵשׁ שְׁכָר לְבָנִים שְׁמַתוֹ עַל שְׁמֵי הָאֲחֵרִים הָרִי שָׁבוּ, אֵלוֹ יִשׁוּבוּ לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים.

מִתָּה עָלֵי רַחֵל. מִתָּה עַל יִחוד שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא. וְלָכֵן נֹאמַר בְּעוּד כְּבֵרַת אֲרִיז לְבָא, שְׁמַתוֹ עַל יִחוד שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא מֵחוּץ לְאַרְיָז, בְּאַרְיָז זֶה לָא יָמוּת אֶחָד מֵהֶם.